

τινὰ σοῦ καταφέρονται, ὡς αἰνότου, καὶ προπηλα-
κίσαι ἐὰν βούληται. καὶ ναὶ μὰ Δία σύ γε Θάρρων
πάταξαι ε) τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν. οὐδὲν γὰρ
δεινὸν πείσει, ἐὰν τῷ ὄντι f) ἡς καλὸς καγαθὸς ἀσκῶν
ἀρετὴν, κἄπειτα οὕτω κοινῇ ἀσκήσαντες, τότε ἥδη,
ἐὰν δοκῇ χρῆναι g), ἐπιθησόμεθα τοῖς πολιτικοῖς,
ἢ ὅποιον ἂν τι δοκῇ h), τότε βουλευσόμεθα, βελ-
τίους ὄντες βουλεύεσθαι ἢ νῦν. αἰσχρὸν γὰρ ἔχοντάς
γε ὡς νῦν Φαινόμεθα ἔχειν, ἔπειτα νεανιεύεσθαι ὡς
τι ὄντας οἷς οὐδέποτε ταυτὰ δοκεῖ περὶ τῶν αὐτῶν,
καὶ ταῦτα, περὶ τῶν μεγίστων εἰς τοσοῦτον ἡκομεν
ἀπαιδευσίας. ὡσπερ οὖν ἡγεμόνι τῷ λόγῳ χρησώμε-
θα i) τῷ νῦν παραφανέντε· ὃς ἡμῖν σημαίνει ὅτε οὗτος

R 3

ο τρό-

*quoque sermo significat. Affertur etiam a Stephano lectio οὗτος
δ λόγος, quam Serranus expressit, vertens: quemadmodum hic
sermo significat. recte. λόγος enim hic videtur capi debere de iis,
quae a Socrate inde a Sect. 79. proposita sunt.*

e) Cod. Meerm. πατάξαι, quemadmodum Stephanus cum Cornario malebat legi, ita ut ζεσον repetatur. Idem Cornarius pro verbis σύ γε Θάρρων legere iubet ἐπί γε ιόρρης.

f) Cod. Meerm. τωόντι. Ex eodem Codice addidi ἡς, eum quo consentit Bas. 2. et Ficinus, habens: si reuera honestus bonusque sis, virtutemque exerceas. Serranus: postquam virtutis studio atque exercitatione probus euaseris.

g) Bas. 2. Εὰν δοκῇ ἡμῖν χρῆναι. Serranus: si quidem ita tunc nobis videatur. Ficinus vero haec verba ad Calliclem solum retulit, vertens: si tibi operae pretium esse videbitur.

h) Cod. vterque διετον ἂν τι δοκῇ ἡμῖν.

i) Ald. Bas. 1. 2. χρησόμεθα. At sequuntur Coniunctini ἐπάμεθα
et παρακαλῶμεν.